

VEDTAGNE TEKSTER

P9_TA(2021)0041

Gennemførelsen af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel

Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om gennemførelsen af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (2020/2029(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 79 og 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 3, 5 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA¹ (direktivet om bekæmpelse af menneskehandel),
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til Europarådets anbefalinger på dette område,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet ("Palermokonventionen") og protokollerne hertil, især protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn ("FN's protokol om bekæmpelse af menneskehandel") og protokollen om bekæmpelse af smugling af migranter til lands, ad søvejen og ad luftvejen,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder og til den valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi samt til Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2019 om

¹ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

- børns rettigheder i anledning af 30-året for FN's konvention om barnets rettigheder¹,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til det arbejde, som udføres af FN's særlige rapportør om menneskehandel, især handel med kvinder og børn,
 - der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW), især artikel 6, som sigter mod at bekæmpe alle former for handel med og udnyttelse af prostitution af kvinder,
 - der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af menneskehandel og udnyttelse af andres prostitution,
 - der henviser til Beijingerklæringen og den tilhørende handlingsplan, der blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing +5 (2000), Beijing +10 (2005) og Beijing +15 (2010) og på Beijing +20-revisionskonferencen,
 - der henviser til den fælles FN-kommentar om EU-direktivet om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, som opfordrer til at yde international beskyttelse af ofre for menneskehandel på en kønssensitiv måde,
 - der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om tvangsarbejde fra 1930 (nr. 29), protokollen fra 2014 til konventionen om tvangsarbejde fra 1930, konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde fra 1957 (nr. 105) og henstillingen om tvangsarbejde (supplerende foranstaltninger) fra 2014 (nr. 203), konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde fra 1999 (nr. 182), og konventionen om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere fra 2011 (nr. 189),
 - der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne,
 - der henviser til generel henstilling nr. 33 af 23. juli 2015 fra FN's Komité om Bekæmpelse af Diskrimination af Kvinder (CEDAW) om kvinders adgang til retfærdighed,
 - der henviser til FN's resolution med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling", som blev vedtaget af Generalforsamlingen den 25. september 2015, navnlig dens mål 5.2 for bæredygtig udvikling om afskaffelse af alle former for vold mod kvinder og piger i den offentlige og private sfære, herunder menneskehandel, seksuel udnyttelse og andre former for udnyttelse,
 - der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen"),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte

¹ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0066.

- og beskyttelse, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA¹ (direktivet om ofres rettigheder),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA² (direktivet om bekæmpelse af seksuelt misbrug og børnepornografi),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold³,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold⁴,
 - der henviser til Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder⁵ (direktivet om udstedelse af opholdstilladelser),
 - der henviser til Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold⁶ og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold⁷,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juni 2020 om en EU-strategi for ofres rettigheder (2020-2025) (COM(2020)0258),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. juni 2012 med titlen "EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016" (COM(2012)0286),
 - der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 17. oktober 2014 med titlen "Mid-term report on the implementation of the EU strategy towards the eradication of trafficking in human beings" (SWD(2014)0318) og til den første (COM(2016)0267), anden (COM(2018)0777) og tredje rapport COM(2020)0661, om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel,
 - der henviser til Kommissionens rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor i henhold til artikel 23, stk. 1 (COM(2016)0722),
 - der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i

¹ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

² EUT L 18 af 21.1.2012, s. 7.

³ EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24.

⁴ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 9.

⁵ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 19.

⁶ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

⁷ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1.

EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik¹,

- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen og andre foranstaltninger til bekæmpelse af kønsbaseret vold²,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser³,
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2016 om gennemførelsen af direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor ud fra et ligestillingsperspektiv⁴,
- der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf på ligestillingen mellem kønnene⁵,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. december 2017 med titlen "Rapportering om opfølgningen på EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel og fastlæggelse af yderligere konkrete tiltag" (COM(2017)0728),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen "Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025" (COM(2020)0152),
- der henviser til Kommissionens undersøgelse fra 2020 om menneskehandelens økonomiske, sociale og menneskelige omkostninger inden for EU, dens undersøgelse fra 2020 om gennemgang af funktionen af medlemsstaternes nationale og tværnationale henvisningsmekanismer, dens undersøgelse fra 2020 om indsamling af data om menneskehandel i EU og dens undersøgelse fra 2016 om kønsaspektet af menneskehandel,
- der henviser til den fælles forpligtelseserklæring fra 2018 om at arbejde sammen mod menneskehandel, som blev underskrevet af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound), Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (CEPOL), Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE),
- der henviser til Europols situationsrapport "Trafficking in human beings in the EU" (menneskehandel i EU) af 18. februar 2016,
- der henviser til Europols rapport "The challenges of countering human trafficking in the

¹ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0286.

² Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0080.

³ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 47.

⁴ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 61.

⁵ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 78.

digital era" (udfordringerne ved at bekæmpe menneskehandel i den digitale tidsalder) af 18. oktober 2020,

- der henviser til Europols EU-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet for 2017 (SOCTA),
- der henviser til den fjerde årsrapport fra Europols Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling af 15. maj 2020,
- der henviser til rapport fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder med titlen "Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union" (grov udnyttelse af arbejdskraft: arbejdstagere, der migrerer inden for eller til Den Europæiske Union) af 29. maj 2015,
- der henviser til Eurostats rapport "Trafficking in human beings" (menneskehandel) af 17. oktober 2014,
- der henviser til resolution 9/1 fra Partskonferencen under De Forenede Nationers Konvention om Bekæmpelse af Grænseoverskridende Organiseret Kriminalitet om oprettelse af mekanismen med henblik på gennemgang af gennemførelsen af UNTOC og protokollerne hertil,
- der henviser til UNHCR's retningslinjer af 7. april 2006 om international beskyttelse med titlen "The application of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking and persons at risk of being trafficked",
- der henviser til den globale rapport om menneskehandel fra 2018 fra FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC),
- der henviser til generel henstilling nr. 38 af 6. november 2020 fra FN's Komité om Afskaffelse af Diskrimination af Kvinder (CEDAW) om handel med kvinder og piger i forbindelse med global migration,
- der henviser til vurderingen af gennemførelsen på europæisk plan af direktiv 2011/36/EU: "Migrations- og kønsspørgsmål", som blev offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Parlamentarisk Forskning den 15. september 2020¹,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
- der henviser til de fælles drøftelser i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 58,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A9-0011/2021),

¹ Vurdering af gennemførelsen på europæisk plan – "Implementation of directive 2011/36/EU: Migration and gender issues", Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning, Enheden for Efterfølgende Evaluering, den 15. september 2020.

- A. der henviser til, at menneskehandel udgør en krænkelse af den menneskelige værdighed og menneskers fysiske og psykiske integritet, som vi er omgivet af i vores dagligdag, og en voldsom krænkelse af de grundlæggende rettigheder, jf. artikel 5, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at menneskehandel i høj grad er kønsbestemt, idet næsten tre fjerdedele¹ af alle ofre, som blev registreret i EU i 2017 og 2018, var kvinder, der i overvejende grad blev handlet med henblik på seksuel udnyttelse; der henviser til, at seksuel udnyttelse siden 2008 har været den hyppigst registrerede årsag til menneskehandel i EU;
- C. der henviser til, at antallet af registrerede ofre for menneskehandel steg i Kommissionens seneste undersøgelsesperiode (2017-2018) sammenlignet med den foregående, og fortsat stiger²; der henviser til, at det reelle antal ofre sandsynligvis er markant højere, end de rapporterede data antyder, da mange ofre ikke opdages;
- D. der henviser til, at børn udgør en betragtelig andel af ofrene for menneskehandel; der henviser til, at 78 % af alle handlede børn er piger, og at 68 % af alle handlede voksne er kvinder³;
- E. der henviser til, at ulighed mellem kønnene, fattigdom, tvangsfordrivelse, arbejdsløshed, manglende socioøkonomiske muligheder, manglende adgang til uddannelse, kønsbaseret vold, forskelsbehandling og marginalisering samt korrupsion er nogle af de faktorer, der medvirker til at gøre personer, navnlig kvinder og børn, sårbare over for menneskehandel; der henviser til, at de grundlæggende årsager til menneskehandel fortsat ikke håndteres i tilstrækkelig grad;
- F. der henviser til, at ofrene for menneskehandel ofte udsættes for flere og indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling og vold, herunder på grund af køn, alder, race, handicap, etnisk oprindelse, kultur og religion samt nationalitet eller social oprindelse eller andre former for status, og at disse former for forskelsbehandling i sig selv kan anspore til menneskehandel⁴;
- G. der henviser til, at der er mange former for menneskehandel, men at de alle er baseret på misbrug af ofrenes iboende sårbarhed og tager sigte på udnyttelse af mennesker, og der henviser til, at ofrene for menneskehandel er involveret i forskellige lovlige og ulovlige aktiviteter, heriblandt, men ikke begrænset til, landbrugssektoren, fødevarerforarbejdning, sexindustrien, husligt arbejde, fremstillingsvirksomhed, pleje, rengøring, andre erhverv (navnlig i serviceerhverv), tiggeri, kriminalitet, tvangsægteskaber, seksuel udnyttelse on- og offline, ulovlige adoptioner og organhandel; der henviser til, at der findes andre former for menneskehandel, der fortsat kun registreres og anmeldes i ringe grad, hvoriblandt nogle i høj grad er kønsspecifikke, såsom tvunget ægteskab og husslaveri;

¹ Kommissionens tredje rapport om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel (2020), i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (COM(2020)0661).

² COM(2020)0661.

³ Data Collection on Trafficking in Human Beings in the EU (indsamling af data om menneskehandel i EU) (2020).

⁴ COM(2020)0661, s. 1.

- H. der henviser til, at de senere år har vist, at migranter og asylansøgere er i særlig risiko for at blive ofre for menneskehandel; der henviser til, at uledsagede mindreårige og kvinder blandt disse udgør en særlig målgruppe for menneskehandelsnetværk;
- I. der henviser til, at Europol har advaret om, at indvirkningen af covid-19-pandemien vil kunne få antallet af ofre til at stige yderligere¹ og mindske sandsynligheden for, at menneskehandlerne opdages af de retshåndhævende myndigheder, og at en økonomisk afmatning i kølvandet på covid-19-krisen endvidere vil kunne få farlige konsekvenser med hensyn til menneskehandel²; der henviser til, at situationen for ofre for menneskehandel er blevet forværret siden krisens begyndelse, og at støttetjenesterne har haft vanskeligt ved at bistå ofrene;
- J. der henviser til, at anvendelsen af digitale teknologier ifølge Europol³ har betydet en udvidelse af kriminelles evne til at handle med mennesker med henblik på forskellige former for udnyttelse; der henviser til, at menneskehandlerne benytter sig af nye teknologier i alle faser af den seksuelle udnyttelse, lige fra rekruttering og markedsføring af ofre til afpresning af dem og kontrol med deres bevægelser; der henviser til, at disse nye værktøjer giver menneskehandlere mulighed for større anonymitet og skaber vanskeligheder for de retshåndhævende myndigheder med hensyn til afsløring; der henviser til, at interaktion via internettet skaber både risici og muligheder for kriminelle, ofre og de retshåndhævende myndigheder;
- K. der henviser til, at menneskehandel fortsat er en kompleks og hyppigt forekommende forbrydelse, som påvirker muligheden for at nå alle verdensmålene for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 5 (kønsligestilling), nr. 8 (anstændigt arbejde og økonomisk vækst), nr. 16 (fred, retfærdighed og stærke institutioner) og nr. 17 (partnerskaber for handling);
- L. der henviser til, at menneskehandel først og fremmest er en alvorlig forbrydelse mod enkeltpersoner, men også medfører omkostninger for samfundet, såsom ekstra anvendelse af offentlige tjenester, herunder retshåndhævelse, specialiserede tjenester, sundhedstjenester og social sikring, tabt økonomisk output, værdien af tabt livskvalitet samt koordinering af arbejdet til forebyggelse af menneskehandel; der henviser til, at disse omkostninger for EU-28 anslås at beløbe sig til 3 700 524 433 EUR⁴;
- M. der henviser til, at menneskehandel er et komplekst grænseoverskridende fænomen, som alene kan håndteres effektivt ved, at EU-institutionerne, medlemsstaterne, tredjelande samt EU-organer og internationale organer arbejder koordineret sammen; der henviser til, at internationalt samarbejde er afgørende for at udrydde menneskehandel gennem synergien mellem forskellige eksisterende interne og eksterne politikker såsom den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik og handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 samt gennem de relevante oplysningskampagner i de involverede lande; der henviser til, at menneskehandel bør tages i betragtning i forbindelse med lovgivningsarbejdet om

¹ COM(2020)0661, s. 1.

² <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-counteracting-human-trafficking-in-digital-era>

³ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-counteracting-human-trafficking-in-digital-era>

⁴ Studie af de økonomiske, sociale og menneskelige omkostninger ved menneskehandel i EU (2020).

kønshandlingsplan III;

- N. der henviser til, at effektiv afsløring af ofre for menneskehandel fortsat er en udfordring i de fleste medlemsstater af en række årsager, heriblandt manglende sprogkunderskaber, utilbøjelighed til at gå til politiet og begrænset retshåndhævelseskapacitet; der henviser til, at identificeringen af ofre blandt børn ofte er en endnu større udfordring, da de ikke forstår, at de er ofre; der henviser til, at medlemsstater er forpligtede til at udøve due diligence for at forhindre menneskehandel, undersøge tilfælde af menneskehandel og straffe gerningsmænd, støtte og styrke ofre og respektere deres værdighed samt sikre deres beskyttelse og adgang til retsmidler, og henviser til, at unkladelse heraf krænker, hæmmer eller umuliggør ofrenes udøvelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
- O. der henviser til, at direktivet om bekæmpelse af menneskehandel fastlægger de minimumsstandarder, der skal anvendes i hele EU i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre, og fastsætter definitionen af, hvad menneskehandel er; der henviser til, at en fuldstændig og korrekt omsætning af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel i national ret efterfulgt af dets fulde gennemførelse ikke alene er obligatorisk, men også nødvendig med henblik på at opnå fremskridt i bekæmpelsen af menneskehandel;
- P. der henviser til, at alle overvågningsrapporter viser, at der næsten ti år efter vedtagelse af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel stadig er hindringer for dets fulde gennemførelse på medlemsstatsniveau, da de fleste ofre fortsat ikke opdages, og det stadig kun er et fåtal af gerningsmændene, som retsforfølges og domfældes; der henviser til, at væsentlige huller i nationale love og politikker vedrørende menneskehandel og i gennemførelsen af disse kan udnyttes aktivt af organiserede kriminelle grupper og gøre store grupper af mennesker mere sårbare over for udnyttelse;
- Q. der henviser til, at gennemførelsen af direktivet om ofres rettigheder ikke har været tilfredsstillende, navnlig på grund af ufuldstændig og/eller ukorrekt gennemførelse;
- R. der henviser til, at menneskehandel er en særdeles indbringende form for organiseret kriminalitet og derfor er drevet af efterspørgsel og fortjeneste; der henviser til, at der i kampen mod menneskehandel er nødt til at være fokus på at nedbringe efterspørgslen, også i relation til den seksuelle udnyttelse af kvinder og piger; der henviser til, at fysisk, psykisk og seksuel vold er grundlæggende elementer i menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse af og vold mod kvinder;
- S. der henviser til, at EU's ratificering af Istanbulkonventionen kan supplere EU's og medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe menneskehandel;
- T. der henviser til, at grov udnyttelse af arbejdskraft finder sted i mange økonomiske sektorer i EU og påvirker forskellige grupper af grænsearbejdere, både EU- og ikke-EU-borgere; der henviser til, at en sådan praksis i henhold til anbefalingerne fra FRA¹ bør imødegås igennem bl.a. et omfattende system med målrettede inspektioner af arbejdsvilkår;

¹ Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union (grov udnyttelse af arbejdskraft: arbejdstagere, der migrerer inden for eller til Den Europæiske Union) <http://fra.europa.eu/en/publication/2015/severe-labour-exploitation-workers-moving-within-or-european-union>

1. påpeger, at der på EU-plan er behov for en koordineret, harmoniseret og sammenhængende ramme baseret på mere effektive evaluerings- og opfølgingsmekanismer, som sikrer, at forebyggelse af menneskehandel samt støtte, bistand og beskyttelse af ofre styrkes, og som sigter mod en fuldstændig afskaffelse af menneskehandel, herunder gennem koordineret gennemførelse med de rettigheder, der følger af direktivet om ofres rettigheder, direktivet om opholdstilladelse, direktivet om bekæmpelse af seksuelt misbrug og børnepornografi og direktivet om erstatning¹, eftersom menneskehandel er en forbrydelse med en grænseoverskridende dimension og derfor ikke alene kan håndteres på nationalt plan;
2. glæder sig over Kommissionens gode arbejde med at koordinere EU's indsats over for menneskehandel og udvikle kendskabet til og resultaterne om de forskellige aspekter af menneskehandel, herunder forskning i kønsaspektet og børns særlige sårbarhed; opfordrer Kommissionen til at sikre kontinuiteten af dette arbejde ved at udpege en fuldtidsansat EU-koordinator for bekæmpelse af menneskehandel med den relevante ekspertise og et klart mandat, som samarbejder med et netværk af nationale repræsentanter fra medlemsstaterne og civilsamfundet for at sikre konsekvent samarbejde;
3. fremhæver vigtigheden af fortsat at anvende midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), Daphne-programmet og programmerne under Den Europæiske Socialfond+ og Fonden for Intern Sikkerhed til projekter til bekæmpelse af menneskehandel og desuden at anvende andre disponible instrumenter såsom programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier, finansielle instrumenter såsom instrumentet for nabolik, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) og EU's Nødtrustfond for Afrika og initiativer såsom EMPACT og EU's og FN's Spotlight- og Glo.ACT-initiativer; minder om behovet for initiativer og projekter, der tager fat på kønsdimensionen ved menneskehandel, og opfordrer til en omfattende politisk gennemgang af EU-finansierede projekter; opfordrer medlemsstaterne til at sikre stabil finansiering og tilstrækkeligt personale til at identificere og beskytte ofre og udtrykker bekymring over manglen på tilstrækkelig finansiering til ofrenes organisationer, navnlig de organisationer, som yder støtte til kvinder, og som på grund af alvorlige nedskæringer i finansieringen kæmper for fortsat at kunne yde tjenester til ofre;
4. understreger, at manglen på ensartede, sammenlignelige og detaljerede data fortsat er til hinder for en tilstrækkelig og evidensbaseret vurdering af omfanget af og tendenser inden for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats inden for og finansiering af forskning, analyse og indsamling af data om alle former for menneskehandel og til at forbedre koordineringen mellem datakilder på nationalt plan og EU-plan samt indsamle mere ajourførte, centraliserede og omfattende data, som er opdelt efter type af menneskehandel, alder og køn, race og etnisk oprindelse, og som også medtager internt handlede personer, gennem indsamling af statistiske oplysninger under behørig hensyntagen til retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger, i samarbejde med de involverede institutionelle aktører, civilsamfundet, Det Europæiske Ligestillingsinstitut og alle relevante internationale organisationer; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at indsamle og offentliggøre sådanne data vedrørende EU;

¹ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15).

5. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der sondres mellem menneskehandel og menneskesmugling, hvilket kræver en grundigere analyse og forskellige lovgivningsmæssige og politiske tiltag; understreger, at den manglende sondring mellem de to fænomener ofte fører til brister med hensyn til korrekt identificering af ofre og med hensyn til at sikre dem adgang til beskyttelsesforanstaltninger og undgå sekundær viktimisering;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere og evaluere brugen af digitale teknologier, sociale medier og internettjenester som de vigtigste redskaber, der anvendes til at rekruttere ofre for menneskehandel, og til at sætte de retshåndhævende myndigheder og civilsamfundsorganisationerne i stand til at bekæmpe menneskehandel ved at give dem den nødvendige tekniske viden og øremærkede ressourcer, så de kan matche de udfordringer, som de nye teknologier udgør; opfordrer dem endvidere til at vedtage regler om tredjepartsansvar for teknologivirksomheder, der hoster udnyttende materiale, til at forbedre de lovgivningsmæssige redskaber, der anvendes i forbindelse med retssager og retsforfølgelse af menneskehandlere, til at fremme udveksling af oplysninger og samarbejde mellem de relevante myndigheder, udbydere af internettjenester og sociale medievirksomheder, til at fremme offentlige oplysningskampagner i hele EU om menneskehandel, samtidig med at ofrenes ret til privatlivets fred og sikkerhed respekteres, og deres grundlæggende rettigheder og ret til databeskyttelse sikres, samt til at øge støtten til opbygning af tværnational ekspertise og teknologibaserede løsninger, f.eks. for at blokere for rekrutteringen af ofre;
7. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre cyberbevidsthed til en prioritet i kampagner rettet mod skoler, universiteter, virksomheder og forskningsorganer og til at bygge videre på eksisterende ekspertise såsom portalen Better Internet for Kids; understreger, at det er af afgørende betydning at øge bevidstheden om onlinemenneskehandel på sociale medier for at forhindre nye ofre i at komme ind i menneskehandelsnetværkene; opfordrer Kommissionen til at samarbejde aktivt med platforme om at udvikle fælles retningslinjer og handlingsplaner for at forhindre og bekæmpe onlinemenneskehandel;

Identificering og beskyttelse af samt bistand og støtte til ofre

8. understreger, at tidlig identificering af ofre fortsat er en af de største udfordringer i forbindelse med gennemførelsen og er et af de mest afgørende elementer med hensyn til at sikre, at ofre kan udøve deres rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at beskytte dem, give flere aktører ansvar og mulighed for at øge deres bevidsthed med hensyn til at identificere ofre for menneskehandel i alle faser af processen, herunder repræsentanter for civilsamfundsorganisationer, ansatte i de retshåndhævende myndigheder, ansatte i immigrations- og asylmyndigheder, arbejdsinspektører, socialrådgivere og sundhedspersonale samt andre relevante fagfolk og aktører; understreger behovet for en tilgang baseret på de fire centrale strategier forebyggelse, retsforfølgelse, beskyttelse af ofre og partnerskaber på flere niveauer; opfordrer alle medlemsstater til at øremærke tilstrækkelige midler til identificering og beskyttelse af og bistand og støtte til ofre for menneskehandel i alle faser; fremhæver, at tidlig identificering bør tage hensyn til de særlige karakteristika i højrisikosektorer og -grupper såsom ofre, der er kvinder og piger;
9. opfordrer alle medlemsstater til effektivt at garantere ofres rettigheder gennem juridisk bistand i en så tidlig fase som muligt, herunder tilgængelig information om deres juridiske rettigheder, og til at beskytte og støtte dem ved hjælp af en køns- og

børnesensitiv tilgang, idet der sikres komplementaritet med direktivet om ofres rettigheder; minder om, at direktivet om bekæmpelse af menneskehandel forpligter medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder har ret til ikke at retsforfølge eller sanktionere ofre for menneskehandel for deltagelse i kriminelle aktiviteter, som de er blevet tvunget til at begå;

10. beklager manglen på målrettede beskyttelsesprogrammer for sårbare ofre i mange medlemsstater; understreger vigtigheden af at træffe foranstaltninger for at tilgodese de særlige behov hos ofre i sårbare situationer og yde specifik vejledning til ofre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse; fremhæver behovet for at sikre ofre betingelsesløs og persontilpasset beskyttelse, bistand og støtte og også tage hensyn til personer, der er direkte afhængige af dem, herunder i forbindelse med retssager vedrørende strafferetlige, civile eller andre foranstaltninger mod menneskehandlere eller udnyttere; opfordrer til effektiv gennemførelse i alle medlemsstater af direktivet om ofres rettigheder og enhver tilknyttet lovgivning under iagttagelse af en køns- og offerbaseret tilgang; minder om, at personer, der arbejder for at beskytte og hjælpe ofre for menneskehandel, ikke bør kriminaliseres for deres arbejde i forbindelse hermed;
11. bemærker, at ofre for menneskehandel har brug for specialiserede tjenester, herunder adgang til sikker kort- og langtidsindkvartering, vidnebeskyttelsesprogrammer, lægehjælp og rådgivning, oversættelses- og tolkningstjenester, domstolsprøvelse, erstatning, adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder undervisning i bopælslandets sprog, adgang til arbejdsmarkedet og til jobformidling, (gen)integrering, genbosætningsbistand og persontilpassede tjenester, med et specifikt kønsperspektiv; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre kønsspecifikke, passende og målrettede tjenester til ofre for menneskehandel;
12. beklager, at de specifikke behov hos ofre i sårbare situationer såsom kvinder, børn, LGBTI-personer, personer med handicap og personer fra racialiserede grupper ofte overses, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre ofre kønsspecifikke tjenester og ditto støtte, der passer til deres behov; opfordrer medlemsstaterne til navnlig at tage hånd om LGBTI-personers behov, da de er særdeles sårbare over for menneskehandel på grund af den kumulative virkning af forskellige typer af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet;
13. påpeger romasamfunds store sårbarhed over for alle former for menneskehandel og udnyttelse, navnlig af kvinder og børn, ifølge Kommissionens tre fremskridtsrapporter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel gennem de nationale strategier for integration af romaer 2020-2030; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle statistiske data om ofre for menneskehandel på grundlag af deres etniske baggrund;
14. er bekymret over, at ofrene for menneskehandel ofte ikke informeres tilstrækkeligt om deres rettigheder eller om de bistands- og støtteforanstaltninger, de har adgang til; understreger betydningen af at have klar og konsekvent information til ofrene og til frontlinjepersonalet, som måske kommer i kontakt med ofre;
15. understreger, at selv om den fulde virkning af covid-19-pandemien endnu ikke kan måles, står det dog klart, at krisen i uforholdsmæssigt høj grad går ud over de mest sårbare ofre for menneskehandel, især kvinder og børn og personer i usikre situationer, og at mange herberger har været tvunget til at lukke eller indstille deres tjenester som

følge af forlydender om smittetilfælde, hvorved ofre for menneskehandel har mistet adgangen til husly, lægehjælp og juridisk bistand; understreger i den forbindelse, at adgangen til pleje og sociale tjenester bør garanteres uden forskelsbehandling; minder om, at de grundlæggende årsager til menneskehandel er blevet forværret af pandemien, som udsætter sårbare befolkningsgrupper for større risiko for menneskehandel, øger antallet af onlinereklamer med ofre for menneskehandel, af seksuelle "rovdyr", som søger kontakt med børn, tilfælde af seksuel udnyttelse via internettet og efterspørgsel efter børnepornografi; opfordrer medlemsstaterne til at træffe effektive foranstaltninger med støtte fra civilsamfundsorganisationer og EU-agenturer såsom Europol, der offentliggjorde en rapport med titlen "Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis" i marts 2020; opfordrer Kommissionen til at foretage en mere tilbundsående analyse af covid-19-pandemiens indvirkninger på potentielle ofre for menneskehandel og af, hvordan menneskehandel er struktureret og fungerer generelt, for at udvikle specifikke foranstaltninger, der kan bringe menneskehandel til ophør;

16. påpeger behovet for fuldt fungerende, sammenhængende nationale henvisningsmekanismer, der er koordineret med tværnationale henvisningsmekanismer og finansieret gennem specifikke øremærkede finansielle tildelinger, for at kunne imødegå udfordringerne med at koordinere forskellige aktører og råde bod på mangler, som fører til begrænset tillid blandt ofrene, hvilket kan have en negativ indvirkning på faktiske henvisninger; understreger, at godt samarbejde mellem politiet og ikke-statslige organisationer (NGO'er) bør suppleres af en fuldt udviklet national henvisningsmekanisme, som definerer alle relevante aktørers roller og ansvarsområder¹, for at beskytte og fremme ofres grundlæggende rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at oprette nationale centre, der er specialiseret i at støtte og modtage ofre for menneskehandel, og fremme direkte og effektivt grænseoverskridende samarbejde mellem disse centre samt mellem de retshåndhavende myndigheder og relevante EU-agenturer;
17. opfordrer Kommissionen til at overvåge og vurdere situationen med hensyn til erstatning til ofre i medlemsstaterne og på tværs af grænserne for så vidt angår adgang, håndhævelse og faktiske udbetalinger og til at forelægge specifikke foranstaltninger til sikring af bedre, hurtigere og gratis juridisk bistand og adgang til erstatning i alle medlemsstater, uden at det har betydning for andre former for kompensation;
18. glæder sig over vedtagelsen af oprettelsen af mekanismen til gennemgang af gennemførelsen af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og de tilhørende protokoller i 2018 og påbegyndelsen af gennemgangsprocessen i 2020; opfordrer Kommissionen til at optræde som rollemodel i denne gennemgangsproces; understreger betydningen af at øge forståelsen af menneskehandel som en kompleks forbrydelse, som er i færd med at udvikle sig; opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til at sikre, at en menneskerettighedsbaseret reaktion fortsat indtager en central placering i analysen af og reaktionerne på menneskehandel, og minder om behovet for at samarbejde med borgere og civilsamfundsorganisationer; understreger den vigtige rolle, som Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter spiller; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilslutte sig FN's internationale kampagne mod menneskehandel; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at ratificere alle relevante internationale instrumenter

¹ Europarådets Ekspertgruppe til Bekæmpelse af Menneskehandel (Greta) anbefaler bl.a. at sikre, at den nationale henvisningsmekanisme anvendes på asylansøgere og tilbageholdte immigranter.

vedrørende menneskehandel, herunder Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel;

Menneskehandel som en kønsspecifik lovovertrædelse og bekæmpelse af menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse

19. understreger, at seksuel udnyttelse fortsat er den mest dominerende og rapporterede form for menneskehandel i EU og har været det siden 2008, eftersom 60 % af ofrene handles med henblik på seksuel udnyttelse; bemærker, at 92 % af disse ofre er kvinder og piger, og at over 70 % af menneskehandlerne er mænd¹, hvilket afspejler, at menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse har udgangspunkt i kønsbestemte uligheder;
20. opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at træffe specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af kønsbaseret vold, vold mod kvinder og mindreårige, social accept af vold og straffrihedskulturen samt strukturelle kønsbestemte uligheder og stereotyper som grundlæggende årsager til menneskehandel, navnlig gennem uddannelses-, informations- og bevidstgørelseskampagner suppleret med udveksling af bedste praksis, herunder programmer og kurser med henblik på dialog med mænd og drenge; henstiller, at Kommissionen styrker og udvikler kønsdimensionen i overvågningen af gennemførelsen af EU-lovgivningen om bekæmpelse af menneskehandel og opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at overvåge dette i sin vurdering af medlemsstaternes efterlevelse og gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel;
21. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at undersøge, hvordan efterspørgslen efter seksuelle ydelser fremmer menneskehandel, eftersom Europol har berettet, at der er medlemsstater, hvor prostitution er lovlig, hvilket gør det langt lettere for menneskehandlere at bruge et lovligt miljø til at udnytte deres ofre²; minder om, at ifølge Europol kunne mistænkte i visse EU-medlemsstater, hvor prostitution er lovlig, udnytte børn sammen med voksne ofre³; understreger, at menneskehandel er drevet af store fortjenester for menneskehandlere og af efterspørgslen, der fremmer alle former for udnyttelse; understreger, at brugen af lovlige virksomheder til at dække over udnyttelsesaktiviteter er helt almindeligt for menneskehandlere; minder om, at medlemsstaterne har en retlig forpligtelse til at modvirke og begrænse efterspørgslen efter alle former for udnyttelse, hvilket bør være et centralt mål for forebyggelses- og retsforfølgningsindsatsen;
22. opfordrer Kommissionen til at prioritere forebyggelsen af kriminalitet i form af menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, herunder gennem informations-, bevidstgørelses- og uddannelseskampagner og ved at vedtage foranstaltninger og programmer, som skal modvirke og begrænse efterspørgslen, og til om muligt at vedtage specifik lovgivning i fremtiden, og opfordrer medlemsstaterne til at tilføje bevidst brug af ydelser udbudt af ofre for menneskehandel som lovovertrædelse i deres nationale lovgivning som anbefalet i artikel 18 i direktivet om bekæmpelse af

Dataindsamling om menneskehandel i EU for 2020.

² Europol's situationsrapport "Trafficking in human beings in the EU" af 18. februar 2016.

³ Anden rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af direktivet, COM(2018)0777, s. 6.

menneskehandel og som gentaget af Kommissionen i 2018¹, og til at indføre sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med civilsamfundsorganisationer, der arbejder med ofre for menneskehandel;

23. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sætte fokus på de tilbagevendende og nye mønstre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, såsom den stigende udnyttelse af børn og kvinder, herunder gennem grooming og sextortion, og brugen af bl.a. "lover boy"-metoden som den mest hyppige metode til at rekruttere ofre og få dem til at give efter ved hjælp af onlineteknologier, gennem udvikling af digitale færdigheder, herunder onlinesikkerhed, i samarbejde med alle relevante aktører; bemærker, at øget brug af teknologi af kriminelle netværk involveret i menneskehandel har ændret deres traditionelle fremgangsmåder væsentligt, især i nogle faser af menneskehandelsprocessen;
24. fremhæver betydningen af kønssensitive og børneorienterede uddannelsesprogrammer for alle myndighedspersoner, dommere, interessenter og aktører, der beskæftiger sig med sager om menneskehandel, efterforskninger og potentielle ofre, for at øge den tidlige identificering af ofre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at støtte ofrene, såsom exitprogrammer, psykologiske støtteforanstaltninger, rimelige muligheder for social reintegration og reintegration på arbejdsmarkedet, uddannelse og adgang til omfattende seksuelle og reproduktive sundhedsydelser, adgang til domstolsprøvelse og dermed forbundne rettigheder, samtidig med at civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og den private sektor inddrages; understreger endvidere i denne forbindelse betydningen af oplysningsprogrammer for offentligheden med henblik på at identificere og beskytte potentielle ofre; fremhæver behovet for at afsætte tilstrækkelige midler til uddannelsesformål og opfordrer derfor medlemsstaterne til at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed;
25. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indføre bred alders- og udviklingsrelevant seksualundervisning som et vigtigt middel til forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger, herunder menneskehandel og seksuel udnyttelse, og at medtage uddannelse i samtykke og forhold for at fremme sunde holdninger til respekt og lighed i alle forhold;

Menneskehandel med henblik på udnyttelse som arbejdskraft

26. beklager dybt, at flere medlemsstater og civilsamfundsorganisationer har meddelt en stigning i menneskehandlen med henblik på udnyttelse som arbejdskraft²; beklager det forhold, at børn også i stigende grad er blevet ofre for menneskehandel med henblik på udnyttelse som arbejdskraft, og opfordrer til en hurtig indsats fra de nationale arbejdstilsyn i medlemsstaterne for at opdage og sætte en stopper for denne praksis; opfordrer endvidere Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed til at behandle spørgsmålet om alvorlig udnyttelse som arbejdskraft som en prioritet og til at støtte

¹ Anden rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af direktivet, COM(2018)0777, s. 6.

² Kommissionens tredje rapport om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel (2020), i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (COM(2020)0661).

medlemsstaterne med kapacitetsopbygning på dette område med henblik på bedre at opdage og straffe alvorlige tilfælde af udnyttelse som arbejdskraft gennem målrettede kontroller; fremhæver betydningen af at overveje at medtage udnyttelse af arbejdskraft i uddannelsesprogrammerne for myndighedspersoner, der beskæftiger sig med ofre, for at øge den tidlige identificering af ofre for menneskehandel med henblik på tvangsarbejde; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at undersøge, hvordan efterspørgslen efter billig arbejdskraft fremmer menneskehandel med henblik på udnyttelse som arbejdskraft; opfordrer indtrængende medlemsstaternes myndigheder til at øge deres indsats for at afskaffe alle former for uformelt og ureguleret arbejde og dermed sikre arbejdstagerrettigheder for alle arbejdstagere understreger, at de pågældende arbejdstageres usikre arbejdsstatus gør dem afhængige af deres arbejdsgivere og giver gerningsmændene til menneskehandel mulighed for at udnytte deres ofre;

Andre former for udnyttelse

27. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til sætte fokus på de tilbagevendende og nye mønstre for alle former for menneskehandel, herunder med henblik på udnyttelse som arbejdskraft, tvangstiggeri, tvangsægteskaber og proformaægteskaber samt tvungen kriminalitet blandt andre formål; understreger, at menneskehandel er drevet af store fortjenester for menneskehandlere og af efterspørgslen, der fremmer alle former for udnyttelse; bemærker med bekymring, at mange EU-medlemsstater ikke har tilstrækkelig lovgivning for ofre for alle former for udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til alle former for menneskehandel, når de yder beskyttelse, bistand og støtte til ofre; bemærker, at på trods af de seneste rapporter om kriminelle netværk, der udøver menneskehandel i EU med henblik på udnyttelse som arbejdskraft og andre former for udnyttelse, mangler der ikke desto mindre tilstrækkelige data samt tilstrækkelig lovgivning og adgang til støttetjenester for ofrene for disse former for udnyttelse;
28. bemærker, at menneskehandel med henblik på andre former for udnyttelse udgjorde 18 % af ofrene¹, herunder aktiviteter som tvangstiggeri, tvungen kriminalitet, salg af spædbørn, fjernelse af organer, ulovlig adoption, økonomisk udnyttelse gennem svig og menneskehandel gennem surrogatmoderskab; påpeger, at mange ofre for tvangstiggeri og tvungen kriminalitet ofte stammer fra marginaliserede romasamfund og ofte er børn;
29. understreger, at EU's retlige og politiske rammer for bekæmpelse af menneskehandel kombinerer både interne og eksterne dimensioner, og erkender, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel, som udgør en alvorlig forbrydelse og en krænkelse af menneskerettighederne, er et klart mål for EU's optræden udadtil; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet med tredjelande med henblik på at bekæmpe alle former for menneskehandel og styrke mulighederne for fælles efterforskninger og specialiserede retsforfølgninger;

Menneskehandel i forbindelse med asyl og migration

30. understreger, at selv om de fleste ofre er EU-statsborgere, har kriminelle organisationer misbrugt migrationsruterne til at smugle ofre for menneskehandel ind i EU, og humanitære kriser har forværret migranternes, flygtninges og asylansøgereksponering for menneskehandlere; påpeger, at der i det seneste år har været en kraftig stigning i

¹ COM(2020)0661.

antallet af kvinder og piger, der handles via det centrale Middelhav med henblik på seksuel udnyttelse i EU¹; opfordrer medlemsstaterne og EU til at identificere disse kvinder og piger og forebygge lignende tilfælde i fremtiden ved at benytte en sammenhængende og koordineret tilgang, der er rettighedsbaseret, kønssensitiv og børneorienteret, til forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel; minder om, at kvinder og børn ofte bliver ofre for seksuelt misbrug langs migrationsruten til gengæld for beskyttelse og det basale til dagen og vejen; understreger, at kriterierne for, at disse kvinder og børn kan få officiel status som ofre for menneskehandel, ofte er for ufleksible at opfylde, og at de derfor ikke er i stand til at modtage den nødvendige bistand til at afhjælpe den skade, de udsættes for;

31. gentager, at asylansøgere, flygtninge og migranter og særligt uledsagede mindreårige og mindreårige, som er adskilt fra deres familie, er sårbare over for menneskehandel, og at der bør lægges særlig vægt på handel med kvinder, børn og andre sårbare grupper; understreger, at der er sårbarhedsmomenter og risici på forskellige trin i migrationsprocessen forud for selve migrationen, undervejs mod EU, på bestemmelsesstedet og for dem, der måtte blive tilbagesendt; bemærker, at begrænset kendskab til et lokalt sprog og/eller begrænset forståelse for deres rettigheder, begrænset adgang til indkomstmuligheder eller uddannelse af høj kvalitet og restriktioner på deres bevægelsesfrihed også bidrager til risikoen for, at de bliver ofre for menneskehandel;
32. fremhæver det meget lave antal ofre for menneskehandel, der registreres i internationale beskyttelsesprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke bestemmelserne om information til ankommende personer, herunder ved hjælp af oversættelse og tolkning, om deres rettigheder og de gældende procedurer i henhold til EU-lovgivningen, herunder om mulighederne for at få bistand fra advokater og kulturformidlere, der arbejder på at forhindre menneskehandel og udnyttelse;
33. påpeger, at personer, der ansøger om international beskyttelse, og som identificeres som ofre for menneskehandel, i nogle lande kan have besluttet eller været tvunget til at skifte procedure og søge om opholdstilladelse i henhold til direktivet om udstedelse af opholdstilladelser²; opfordrer medlemsstaterne til sikre, at bekæmpelse af menneskehandel og asylprocedurerne hænger indbyrdes sammen og supplerer hinanden;
34. opfordrer medlemsstaterne til at sikre sammenhængende anvendelse af bestemmelserne i Dublin III-forordningen, direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og direktivet om udstedelse af opholdstilladelser for at forhindre den praksis, der anvendes i visse medlemsstater, hvor ofre for menneskehandel overføres til det land, hvor de blev udnyttet, da de ankom i første omgang, hvorved de i højere grad udsættes for risikoen for igen at blive ofre for menneskehandel og traumatiserede på ny;
35. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats for at identificere potentielle ofre på et tidligt tidspunkt, især inden for migrationsstrømme og hotspots, og til at vedtage beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger; understreger, at potentielle ofre, der er blevet identificeret, bør tilbydes beskyttelse og adgang til et sikkert sted, hvor de kan få

¹ Anden statusrapport, COM(2018)0777, s. 3.

² Vurdering af gennemførelsen på europæisk plan – "Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues", Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning, Enheden for Efterfølgende Evaluering, den 15. september 2020, s. 49.

information og retshjælp; opfordrer medlemsstaterne til at gribe ind for at sikre, at alle ofre, herunder migrantofre, har adgang til domstolsprøvelse, uanset deres opholdsstatus;

36. opfordrer medlemsstaterne til at stille passende ressourcer til rådighed og særlige faciliteter for faktiske og formodede ofre for menneskehandel, herunder kvinder, uledsagede mindreårige og mindreårige, som er adskilt fra deres familie, og sikre, at der er tilstrækkelig plads i indkvarteringsfaciliteterne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der er medarbejdere med uddannelse i kønsaspektet i modtagelsesfaciliteterne, og til at yde tilstrækkelig støtte og finansiering til de civilsamfundsorganisationer, der samarbejder med dem;
37. opfordrer medlemsstaterne til at sikre ofre for menneskehandel retten til familieliv og til at vurdere den mulige udvidelse af den internationale beskyttelse til ofre for menneskehandel til også at omfatte deres familiemedlemmer; opfordrer medlemsstaterne til fremskynde procedurerne for familiesammenføring for de familiemedlemmer til ofre, der er i fare i oprindelseslandet;
38. understreger nødvendigheden af at oprette nationale mekanismer for indsamling af data om ofre for menneskehandel i internationale beskyttelsesprocedurer for at være i stand til at sikre, at der følges op på identificerede sager;
39. er bekymret over, at restitueringsperioden og betænkningstiden er knyttet til ofrets samarbejde under efterforskningen og fastsættes af de retshåndhævende myndigheder; beklager, at perioden i nogle medlemsstater¹ hverken ydes til ofre for menneskehandel, som er EU- og/eller EØS-statsborgere, eller til asylansøgere; opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af tilgængelige retlige løsningsmodeller på medlemsstatsplan, navnlig tildelingen af en restitueringsperiode og betænkningstid;
40. påpeger, at migrantsmugling og menneskehandel ifølge Europol til tider udføres af de samme kriminelle organisationer², og at undersøgelser viser, at menneskehandlere i stigende grad fokuserer på migranter og asylansøgere i EU med henblik på udnyttelse³; understreger vigtigheden af at forebygge og bekæmpe menneskehandel i forbindelse med samarbejde om bekæmpelse af smugling med tredjelande, enten oprindelses- eller transitlande, sammen med beskyttelsen af ofre for menneskehandel, idet der sikres omfattende støtte-, reintegrations- og rehabiliteringsprogrammer;
41. minder medlemsstaterne om, at manglen på sikre og lovlige migrationsveje for asylansøgere øger deres sårbarhed over for menneskehandel, da de både kan udnyttes under transit og ved ankomsten; opfordrer medlemsstaterne til at oprette mere sikre og lovlige ruter for migration såsom humanitære visa for at forhindre udnyttelsen af sårbare personer;
42. bemærker, at migranter uden papirer eller med en afhængig status øger sandsynligheden for viktimisering og mindsker sandsynligheden for, at ofrene vil søge hjælp eller anmelde misbrug på grund af frygt for indvandringsmæssige konsekvenser, hvilket bringer dem i fare for udnyttelse og misbrug; bemærker, at de væsentlige huller i dækningen og gennemførelsen af nationale love og politikker omkring menneskehandel

¹ Den niende almindelige beretning om GRETA's aktiviteter, s. 57.

² Den fjerde årsrapport fra Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling ved Europol (2020).

³ Europols 2017-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet (SOCTA).

kan give gerningsmændene yderligere midler til at udnytte ofre med status som irregulære migranter og efterlade store grupper af mennesker mere sårbare over for udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at afkoble håndhævelsesaktiviteter på migrationsområdet fra retshåndhævende aktiviteter; understreger, at sårbare personer bør have adgang til sikker indberetning og effektive klagemekanismer;

Handel med børn

43. bemærker, at børn udgør næsten en fjerdedel af alle ofre i EU, og at piger udgør langt størstedelen (78 %) af de mindreårige ofre i EU; påpeger, at næsten 75 % af alle mindreårige ofre i EU var EU-borgere; bekymrer sig især om vold mod samt misbrug og udnyttelse af mindreårige ofre i EU, især dem, der handles med henblik på seksuel udnyttelse¹;
44. minder om medlemsstaternes forpligtelse til at være særlig opmærksomme på børneofre for menneskehandel, idet barnets tarv anses for at være afgørende i alle handlinger; understreger den fysiske og psykiske skade, som handlede børn udsættes for, og deres øgede sårbarhed over for udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at sikre stærke børnebeskyttelsesforanstaltninger, vurdering af formodningen om, at et offer er et barn, og i så fald barnets alder, beskyttelse forud for og under straffesager, adgang til ubetinget støtte, erstatning, straffrihed samt hjælp og støtte til familiemedlemmer til børneofre samt forebyggelse;
45. opfordrer medlemsstaterne til at fokusere på at identificere mindreårige ofre og hjælpe dem med at udøve deres rettigheder; fremhæver behovet for veluddannede og behørigt støttede værger, herunder midlertidige værger som en nødforanstaltning, som straks skal udnævnes for uledsagede mindreårige ofre, og understreger vigtigheden af børnevenlig retspleje og specialiserede tjenester; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at sikre tilstrækkelig og passende uddannelse, især juridisk og psykologisk uddannelse, til dem, der arbejder med ofre for menneskehandel, og til at øge antallet af værger ved at tilrettelægge bevidstgørelseskampagner;
46. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at konsulært personale retter særlig opmærksomhed mod den korrekte verificering af mindreåriges identitet og forbindelsen med person(er), der udøver forældremyndighed eller det juridiske værgemål, når der tages højde for mindreåriges biometriske data i visumansøgningsproceduren; opfordrer Kommissionen, i tæt samarbejde med Europol og civilsamfundsorganisationer, og medlemsstaterne til at stille målrettet og effektiv uddannelse samt oplysninger om de metoder, som menneskehandlerne anvender, til rådighed for nationale, lokale og regionale myndigheder med henblik på at forebygge handel med børn;
47. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre direktivet om bekæmpelse af seksuelt misbrug og børnepornografi samt til at styrke deres politisamarbejde og retlige samarbejde for at forebygge og bekæmpe seksuel udnyttelse på EU-niveau; tilskynder medlemsstaterne til at samarbejde med civilsamfundsorganisationer og EU-agenturer, navnlig med Europol og Eurojust, for at øge informationsudvekslingen og støtte grænseoverskridende efterforskninger;
48. bemærker med stor bekymring forekomsten af seksuelt misbrug og mønstret i og

¹ Europol, Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling, 4th Annual Report, 2020;

normaliseringen af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn og opfordrer til en passende reaktion fra onlineplatforme for at undgå, at materiale, der involverer misbrug af børn, bliver tilgængeligt;

49. bemærker brugen af midler såsom internettet og sociale medier til at rekruttere og tiltrække potentielle ofre; opfordrer til, at internetplatformene lægger særlig vægt på at udvikle passende værktøjer; opfordrer til, at den nye retsakt om digitale tjenester skal behandle denne brug af teknologier til cybervold; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en model til identificering, tidlig støtte og hjælp til børn, der er ofre for seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug online, samt bevidstgørelsesprogrammer og børnevenlige indberetningsmekanismer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge yderligere tiltag med henblik på at bekæmpe kriminalitet og fremme de forebyggende foranstaltninger; gentager derfor behovet for at forbedre samarbejdet og udvekslingen på tværs af grænserne blandt de retshåndhævende myndigheder og myndighederne med ansvar for beskyttelse af børn og for en hurtig udvikling af sporing af familien og alternative omsorgsordninger for uledsagede mindreårige;
50. påpeger, at børneofre har brug for særlig støtte, hvor der tages højde for deres tarv og særlige sårbarheder; tilskynder medlemsstaterne til at sikre, at professionelle, der kommer i kontakt med børneofre som f.eks. retshåndhævende myndigheder, grænsevagter, tjenestemænd, retsmyndigheder og social- og sundhedsarbejdere (herunder dem, som arbejder i ungdomsforsorgsfaciliteter), er tilstrækkeligt uddannet til at identificere, støtte og henvise børneofre for menneskehandel; bemærker, at der i forbindelse med retshåndhævelsen ikke konsekvent inddrages specialiserede teams, der er uddannede i audiovisuel optagelse af udtalelser fra børn i forbindelse med afhøring af alle børneofre for menneskehandel; tilskynder medlemsstaterne til at gøre dette til normal praksis og til at uddanne retshåndhævende personale i denne type af (børnevenlig) afhøring; råder medlemsstaterne til at udvikle en stærk "kædetilgang" med tætte forbindelser mellem specifik støtte i forbindelse med menneskehandel (som f.eks. specialiserede centre for støtte og modtagelse af ofre for menneskehandel) og integrere moduler vedrørende omsorg for unge, samtidig med at det sikres, at de specifikke behov hos børneofre for menneskehandel opfyldes;
51. bemærker, at romabørn er særligt sårbare over for udnyttelse og menneskehandel og løber en stor risiko for at blive udsat for seksuel udnyttelse, udnyttelse som arbejdskraft og tvangstiggeri;
52. bifalder Kommissionens beslutning om i EU-strategien om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn af 24. juli 2020 at oprette et europæisk center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, hvilket der blev anmodet om i Europa-Parlamentets beslutning om børns rettigheder af 26. november 2019, der udgør hovedaksen i en koordineret og inddragende europæisk tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af misbrug af børn og bistand til ofre;
53. bemærker, at børn på migrationsområdet, og især uledsagede børn og migrantbørn, der er adskilt fra deres familie, fortsat er i høj risiko for vold, menneskehandel og udnyttelse på vej til og i EU; bemærker, at piger risikerer seksuel udnyttelse og kønsbaseret vold hele vejen langs migrationsruterne; kræver, at medlemsstaterne stiller hjælp, støtte og beskyttelsesforanstaltninger til rådighed for uledsagede børn, der er ofre for menneskehandel, som opfylder deres specifikke behov, udpeger en værge for dem ved ankomst og giver dem ordentlige og tilpassede leveforhold; minder om, at sådanne foranstaltninger bør tage højde for uledsagede børns tarv såvel fra et kortsigtet som fra

et langsigtet perspektiv; fordømmer, at nogle medlemsstater har brugt frihedsberøvelse som "beskyttelse" for uledsagede mindreårige, bl.a. i celler hos politiet; minder om, at medlemsstaterne bør undersøge alternativer til frihedsberøvelse, navnlig af børn; minder om, at frihedsberøvelse ikke er i barnets tarv, og at medlemsstaterne bør tilbyde ikkefrihedsberøvende, børnevenlig indkvartering;

54. bemærker, at menneskehandlere hyppigt har brugt modtagelsescentre til at identificere potentielle ofre og sørget for, at de er blevet transporteret til stederne for udnyttelsen, og derfor skal de relevante offentlige myndigheder og andre kompetente aktører i medlemsstaterne være særligt på vagt og holde øje med og beskytte disse centre og tage specifikt hensyn til de mest sårbare personer som f.eks. børn , samtidig med at de skal styrke deres beskyttelse af dem ved at informere og styrke dem ved at skabe bevidsthed i skoler, ungdomscentre og ungdomsbevægelser; understreger, at en koordineret europæisk tilgang er nødvendig for at finde og beskytte uledsagede migrantbørn, når de forsvinder;

De strafferetlige systemers effektivitet og kriminalisering af brugen af ofrenes ydelser

55. bemærker det lave antal retsforfølgninger og domfældelser for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at forbedre og sætte skub i efterforskningen af sager om menneskehandel gennem en styrket politiindsats på såvel nationalt som tværnationalt plan og indføre stærke strafferetlige sanktioner for menneskehandel; understreger, at de eksisterende nationale sanktioner og midlerne til effektueringen heraf stadig varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; understreger, at der bør lægges særlig vægt på områder med for lidt rapportering, som ikke er blevet undersøgt tilstrækkeligt, især sæsonbetonet og midlertidig ansættelse i lavtlønnede sektorer med lave kvalifikationskrav som f.eks. udnyttelse som arbejdskraft i landbrugssektoren; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe straffrihed gennem en koordineret tilgang mellem de relevante EU-agenturer i partnerskab med medlemsstaterne, EU-institutionerne, civilsamfundsorganisationer og andre partnere og derved øge effektiviteten af efterforskninger og retsforfølgninger, herunder gennem effektiv brug af de eksisterende platforme, der drives af agenturer såsom Europol og Eurojust; opfordrer derfor de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af grov kriminalitet, herunder tilfælde af menneskehandel, til at anvende store it-systemer, herunder Schengeninformationssystemet (SIS II), i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante lovgivning for at støtte dem;
56. påpeger, at ikke alle medlemsstater har indført relevant lovgivning til gennemførelse af artikel 18 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel¹; bemærker, at de forskelligartede retlige forhold inden for kriminalisering af brugen af ofres ydelser skader indsatsen for at nedbringe efterspørgslen; beklager, at antallet af retsforfølgninger og domfældelser i EU for bevidst brug af ofres ydelser og seksuel udnyttelse er lav; gentager sin presserende opfordring til medlemsstaterne om at gøre bevidst brug af ydelser fra ofre for menneskehandel til en strafbar handling;
57. understreger vigtigheden af, at EU's retshåndhævende myndigheder udvikler effektive og udvidede analysekapaciteter som svar på de kriminalitetsmønstre, som tager til i betydning og bliver nemmere online; opfordrer Kommissionen til at yde finansiel støtte til EU-agenturer som f.eks. Europol og via dedikerede EU-sektorfonde som Fonden for

¹ Anden statusrapport, COM(2018)0777, s. 29.

Intern Sikkerhed til medlemsstaterne for at sikre de højeste analysestandarder og passende værktøjer til behandling af stadig mere komplekse informationsmængder;

58. bemærker, at kvinder uforholdsmæssigt kriminaliseres på grund af deres socioøkonomiske situation eller migrationsstatus og hindres i at få lige adgang til retfærdighed som følge af kønsstereotyper, diskriminerende love, indbyrdes forbundet eller sammensat forskelsbehandling og procedure- og bevismæssige krav og praksisser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at adgangen til domstolsprøvelse er fysisk, økonomisk, socialt og kulturelt tilgængelig for alle kvinder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe hindringer for kvinders domstolsprøvelse;
59. beklager, at betingelserne for, at et offer kan modtage den officielle status som offer for menneskehandel, ofte er for ufleksible at opfylde, især for mindreårige og andre sårbare ofre, som er finansielt og følelsesmæssigt afhængige af deres menneskehandlere; beklager dybt, at ofre stadig udsættes for straffesager og domfældelser for forhold, som de er blevet tvunget til at begå, ofte i forbindelse med den ulovlige indrejse i en medlemsstats område, hvilket ofte er en integreret del af det at blive offer for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at indføre klare bestemmelser om, at ofre for menneskehandel ikke må retsforfølges eller straffes, og til at afkoble beskyttelsen af ofre fra samarbejdet med de retshåndhævende myndigheder, der i øjeblikket pålægger ofret den fulde bevisbyrde; anmoder om, at medlemsstaterne i stedet opfylder ofrenes behov med hensyn til psykologisk støtte; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bistand og støtte til et offer ikke betinges af, at ofret er rede til at samarbejde i forbindelse med den strafferetlige efterforskning, retsforfølgningen eller retssagen i overensstemmelse med artikel 11 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel;
60. beklager, at der findes data om identiteten af ofre for menneskehandel i politirapporter og igennem hele proceduren, hvilket gør det svært for ofrene at udtale sig eller at være beskyttet mod represalier; opfordrer medlemsstaterne til at gemme ofres navne og andre identitetsdata i separate filer, der er tilgængelige for politiet og ved retsforfølgningen, men ikke oplyses til de mistænkte menneskehandlere eller deres advokater, samtidig med at deres ret til en retfærdig rettergang respekteres;
61. fremhæver betydningen af økonomisk efterforskning og princippet om at "følge pengene" som en central strategi i efterforskningen og retsforfølgningen af organiserede kriminelle netværk, der tjener penge på menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til iværksætte finansielle efterforskninger og til at arbejde med specialister i hvidvask af penge, når de starter en ny efterforskning af menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet om indefrysning og konfiskation af aktiver tilhørende personer, der er involveret i menneskehandel, og om at yde kompensation til ofre, herunder ved at anvende konfiskeret udbytte til at støtte bistand til og beskyttelse af ofre, jf. betragtning 13 i direktivet om menneskehandel; opfordrer Kommissionen til at vurdere og fremme brugen af det eksisterende retlige samarbejde og politisamarbejde og de tilgængelige redskaber som f.eks. gensidig anerkendelse af retsafgørelser, fælles efterforskningshold og den europæiske efterforskningskendelse; opfordrer i den forbindelse til en holistisk tilgang, som søger at øge en fælles tankegang på tværs af alle sektorer, f.eks. migration, beskæftigelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og mange andre sektorer;

Samarbejde medlemsstaterne imellem og med EU-agenturer

62. minder om EU-agenturernes rolle i den tidlige identificering af ofre og bekæmpelsen af menneskehandel; opfordrer til flere ressourcer til agenturerne inden for retlige og indre anliggender med henblik på at give deres personale adgang til uddannelse og give mulighed for udvikling af kapacitetsopbygningsinstrumenter inden for sporing af ofre, herunder ansættelse af medarbejdere, der er behørigt uddannet i kønssensitive og børneorienterede tilgange, især i de medlemsstater, der står over for øgede blandede migrationsstrømme; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for integrering af kønsaspektet i de retshåndhævende myndigheders aktiviteter i hele EU, herunder ved at udvikle vedvarende programmer for at forbedre kønsbalancen, navnlig med hensyn til beslutningstagning og blandt de ansatte hos RIA-agenturerne, navnlig dem, der er relevante for menneskehandel;
63. glæder sig over RIA-agenturernes konklusion i den fælles erklæring om at arbejde sammen mod menneskehandel; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til at øge samarbejdet og videndelingen på tværs af grænserne med relevante EU-agenturer som f.eks. Eurojust, Europol, FRA, Frontex, Cepol, EIGE og EASO i bekæmpelsen af menneskehandel;
64. fremhæver den vigtige rolle, som Eurojust spiller med hensyn til samarbejde og koordinering af komplekse efterforskninger og retsforfølgninger hos retsmyndighederne i medlemsstaterne, herunder gennem den europæiske arrestordre og den europæiske efterforskningskendelse samt gennem brugen af fælles efterforskningshold; opfordrer medlemsstaterne til at sikre flere og rettidige henvisninger af sager om menneskehandel til Eurojust for at forbedre koordineringen af forundersøgelser og retsforfølgninger mellem medlemsstaterne og tredjelande; opfordrer til øget brug af fælles efterforskningshold med støtte fra Eurojust og Europol, eftersom dette værktøj for retligt samarbejde har vist sig at være særlig effektivt med henblik på bekæmpelsen af menneskehandel;
65. opfordrer medlemsstaterne til at øge udvekslingen af data og oplysninger for at bekæmpe menneskehandel ved at anvende Europols relevante ressourcer og databaser;
66. opfordrer Cepol til at tilbyde uddannelse til de kompetente retshåndhævende myndigheder for at sikre standardiserede tilgange til efterforskning og beskyttelse af ofre;

Henstillinger

67. opfordrer Kommissionen til at revidere direktivet om bekæmpelse af menneskehandel efter en grundig konsekvensanalyse med henblik på at forbedre foranstaltningerne til forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af alle former for menneskehandel, navnlig med henblik på seksuel udnyttelse som det største område inden for menneskehandel, til at tackle brugen af onlineteknologier i både udbredelsen og forebyggelsen af menneskehandel, til at forbedre foranstaltningerne til forebyggelse og tidlig identificering af ofre og nem og ubetinget adgang til bistand og beskyttelse og til at styrke et horisontalt kønssensitivt og børneorienteret perspektiv på tværs af alle former for menneskehandel;
68. opfordrer Kommissionen til at ændre direktivet om bekæmpelse af menneskehandel med henblik på at sikre, at medlemsstaterne udtrykkeligt kriminaliserer bevidst brug af alle ydelser, der leveres af ofre for menneskehandel, og som involverer udnyttelse, som foreslået i artikel 18 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, i betragtning af

denne kriminalitets alvorlige og omfattende karakter i hele EU og det lave antal retsforfølgninger; beklager, at det er vanskeligt for anklagemyndighederne at bevise, at brugen af ydelser fra et offer for menneskehandel har været bevidst; understreger, at vanskeligheden ved at finde beviser ikke nødvendigvis er et afgørende argument for ikke at behandle en given type adfærd som en strafbar handling; bemærker, at en begrænsning af strafferetligt ansvar til den situation, hvor brugeren har direkte og aktuel viden om, at personen er offer for menneskehandel, skaber en meget høj tærskel for retsforfølgning; mener, at det niveau af viden, der bør kræves i forbindelse med denne lovovertrædelse, bør være genstand for en grundig undersøgelse; mener, at brugeren bør påvise, at der er taget alle rimelige skridt til at undgå brug af ydelser leveret af et offer; er bekymret over, at de retshåndhævende myndigheder ikke har tilstrækkeligt kendskab til den bevidste brug af ydelser, der leveres af ofre for menneskehandel, manglen på retspraksis med hensyn til den relevante bestemmelse og de utilstrækkelige og mangelfulde menneskelige ressourcer, der anvendes; understreger betydningen af, at medlemsstaterne styrker indsatsen for at øge antallet af efterforskninger og retsforfølgninger og mindske den byrde, der pålægges ofrene og deres vidneudsagn under bevisoptagelse; opfordrer til regelmæssig og skræddersyet uddannelse af efterforskere, anklagere og dommere og til systematisk brug af finansielle efterforskninger og andre effektive efterretningsbaserede efterforskningsredskaber, som kan tilvejebringe en række former for bevismateriale, der kan anvendes som supplement til ofrenes vidneudsagn; opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at bekæmpe denne forbrydelse på behørig vis;

69. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at offentliggøre en specifik og målrettet EU-strategi for bekæmpelse af menneskehandel, at behandle menneskehandel i EU som et prioriteret område og gennem en omfattende, køns- og børnespecifik og offerorienteret retlig og politisk ramme;
70. minder om, at direktivet om bekæmpelse af menneskehandel skal gennemføres fuldt ud og anvendes konsekvent og omhyggeligt af alle aktører på området, herunder lovgivere, dommere, anklagere, politi og de offentlige forvaltninger; understreger, at det er vigtigt, at alle disse aktører får en ordentlig uddannelse, hvilket også gælder for forebyggende bevidstgørelseskampagner og samarbejdet mellem offentlige forvaltninger og civilsamfundsorganisationer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere indsatsen i denne retning;
71. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at vurdere og revidere medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og forelægge en rapport i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, hvori den vurderer, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, og virkningerne af den eksisterende nationale lovgivning, og til hurtigst muligt at indføre overtrædelsesprocedurer i tilfælde af manglende effektiv gennemførelse, aflægge rapport til Europa-Parlamentet og fremsætte forslag til revision heraf;
72. opfordrer Kommissionen til at vurdere en revision af direktivet om udstedelse af opholdstilladelser, med henblik på at sikre, at ofre ikke sendes tilbage efter udløbet af betænkningstiden, og at opholdstilladelser til ofre for menneskehandel ikke gøres betinget af den handlede persons deltagelse eller vilje til at deltage i efterforskningen af sagen eller den strafferetlige forfølgning; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at sikre, at den ubetingede adgang til bistand og støtte, der fastsættes i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, er i overensstemmelse med direktivet om udstedelse af

opholdstilladelser og anvendelsen heraf;

73. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at definere tildele og øremærke tilstrækkelige midler til bekæmpelsen af menneskehandel, enten på nationalt eller europæisk plan, gennem finansieringsmulighederne med europæiske midler og projekter som f.eks. Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed og indsatsområdet Daphne under programmet for rettigheder og værdier i den nye flerårige finansielle ramme;
74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilrettelægge oplysningskampagner rettet mod potentielle ofre og oplyse dem om bistand, beskyttelse og deres rettigheder i alle EU-lande;
75. opfordrer Kommissionen til at gennemføre evidensbaseret forskning i risikofaktorer for potentielle ofre og i samspillet mellem forskellige politikområder og menneskehandel i risikosektorer;
76. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en menneskerettighedsbaseret tilgang til forebyggelse af menneskehandel med fokus på ofrenes rettigheder, til at samarbejde med civilsamfundet om at yde de nødvendige tjenester og den nødvendige bistand til ofrene og til at sikre, at de har adgang til domstolsprøvelse, kompensation og erstatning;
77. understreger, at det er vigtigt at sikre en sammenhængende tilgang for at forbedre identificeringen af potentielle ofre i forbindelse med migrationsstrømme og i hotspottene, at forbedre adgangen til asylprocedurer og at sikre deres komplementaritet med procedurerne inden for menneskehandel; opfordrer Kommissionen til at vurdere gennemførelsen af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og forelægge forslag til revision heraf;
78. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hasteforanstaltninger mod kriminelle grupper, der er aktive inden for migrantsmugling og menneskehandel, set i lyset af sandsynligheden for, at smuglede personer bliver ofre for menneskehandel, og at vurdere den risiko, som migranter og de mest sårbare står overfor, især uledsagede mindreårige, mindreårige, som er adskilt fra deres familie, og kvinder; understreger i den sammenhæng, at der er behov for mere lovlige og sikre migrationsruter for at forhindre udnyttelse af sårbare personer med irregulær status;
79. opfordrer medlemsstaterne til som reaktion på covid-19 at udarbejde en beredskabsplan for at sikre minimumsfunktionen af systemer til bekæmpelse af menneskehandel i krisesituationer; bemærker, at beredskabsplanen bør sikre, at der er en minimumspakke af tjenester til rådighed for ofrene med henblik på opfyldelse af deres umiddelbare behov i perioden med begrænsede muligheder for henvisning, beskyttelse, undersøgelse af sagen og domstolsbehandling;
80. opfordrer Kommissionen til at sikre kontinuitet i det arbejde, der varetages af EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel, ved at udnævne en EU-koordinator for bekæmpelse af menneskehandel på fuld tid, og at medtage dette i den nye strategi vedrørende menneskehandel;

o

o o

81. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.